

Napsugár

GYERMEKIRODALMI LAP XLVII. ÉVFOLYAM 538. SZÁM 2003. FEBRUÁR

2

**Részlet egy harmadik osztályos
olasz fiú naplójából**

Tegnap délelőtt, amikor kijöttünk az iskolából, rémséges dolog történt. Egy csapat fiú hógolyózott. A hó most már vizes, ezért a hógolyó olyan kemény és nehéz, mint a kő.

Sok ember jött-ment a járdán.

– Hagyjátok abba, fiúk! – kiabált egy bácsi.

Ebben a pillanatban a másik oldalról éles kiáltás hallatszott. Láttuk, hogy egy öregembernek leesik a kalapja, ő maga megtántorodik, az arcához kapja a kezét.

Mindenfelől odarohantak. Az öregembert a szemén találta el egy hógolyó. A gyerekek menten szétspricceltek. Én a könyvesbolt előtt vártam a papára, aki bent volt. Láttam, hogy a sebesült az az öreg tisztviselő, aki a mi házukban lakik, a negyedik emeleten. Az unokaöccse is vele lakik. Azt is láttam, amint néhány osztálytársam odajön, és az emberek közé vegyül. Úgy tettek, mintha a kirakatokat néznék. Köztük volt Garrone, a szokásos kenyérével, Coretti, a kis kőműves, Garoffi, a bélyeggyűjtő.

Közben nagy tömeg gyűlt az öreg bácsi köré, egy rendőr is volt ott. Az emberek ide-oda rohanguáltak, és kérdezősködtek:

– Ki volt az? Mondjátok meg, ki tette! – és a gyerekek kezét nézték, hogy kié havas.

Hallottam, hogy Garrone halkán azt mondja Garoffinak:

– Menj, jelentkezz; gyávaság volna, ha engednéd, hogy mást gyanúsítsanak.

– Nem szándékosan csináltam! – felelte Garoffi; és úgy reszketett, mint a nyárfalevél.

– Az mindegy. Kötelességed, hogy szólj! – hajtogatta Garrone.

– Nem merek!

– Szedd össze magad, veled megyek.

A rendőr meg a többi ember egyre hangosabban kiáltozott:

– A szemüvege belement a szemébe! Megvakították! Gazemberek!

Azt hittem, Garoffi menten összeesik.

– Gyere – szólta rá Garrone határozottan –, majd én megvédelek.

A karját fogta; úgy támogatta, mint egy beteget. Az emberek nézték; s azonnal tudták, hogy miről van szó. Néhányan fölemelt ököllel

rohantak feléjük, de Garrone eléjük állt.

– Tíz felnőtt menne egy gyerekre? – kiabálta.

Erre az emberek visszahúzódtak, a tömeg utat nyitott. A rendőr kézen fogta Garoffit; egy száraztésztát árusító boltba vezette, ahová a sebesültet is bevitték. Az egy széken ült, és zseb-kendőt szorított a szemére.

– Nem szándékosan tettem! – habogta Garoffi, félholtan az ijedtségtől. – Nem szándékosan tettem!

– Térden állva kérj bocsánatot! – parancsoltak rá az emberek, és a földre taszították.

Két erős kar azonban talpra rántotta. Az igazgatónk volt, aki mindent látott. Határozott hangon kijelentette:

– Nem, emberek! Volt bátorsága, hogy jelentkezze; tehát nincs joguk, hogy megalázzák.

Nagy csönd lett.

– Kérj bocsánatot! – szólta az igazgató úr Garoffinak.

Garoffi sírva fakadt, nem volt képes egy szót se szólani. Átölelte az öregember térdét; az meg tapogatózva kereste a gyerek fejét, és megsimogatta a haját.

– Na, te gyerek, menj haza! – mondták erre a többiek.

Édesapám kivitt a tömegből, és már az utcán kérdezte:

– Enrico, volna-e bátorságod jelentkezni hasonló esetben?...

CARLO COLLODI

PINOKKIÓ

RÓNAY GYÖRGY fordítása

Részlet, amelyben Dzsepettő apó életre kelt fabábuja, Pinokkió iskolába készül.

Csak hogy Dzsepettő szegény volt, mint a templom egere, nem volt egy árva fityingje sem, amiből ruhát vehetett volna a bábunak. Csinált hát neki ruhát tarka papirosból, cipőt fakéregből, sapkát kenyérbélből. De ábécés-könyv is kellene.

– Mi sem egyszerűbb. Az ember bemegy a könyvesboltba, és vesz – rikkantotta Pinokkió.

– És a pénzt honnét veszi hozzá? Nekem nincs – mondta a jó öreg szomorúan.

Erre elszomorodott Pinokkió is, bármilyen vidám fickó volt egyébként; mert az ínséget, ha igazi ínség, a gyerek is megérti.

– Várjunk csak – kiáltott föl hirtelen Dzsepettő. Belebújt az ócska zekéjébe, és kiszaladt a házból.

Nemsokára visszajött; hozta nagy örömmel az ábécés-könyvet, a zekéje azonban nem volt sehol. Úgy jött meg, ingujjban, pedig odakint szitált a hó.

– Hol a zekéd, papa? – kérdezte Pinokkió.

– Eladtam. Nagyon melegem volt benne.

Pinokkió azonban rögtön megértette a dolgot. Hálásan az öreg nyakába ugrott, és össze-

vissza csókolta.

Mihelyt elállt a havazás, Pinokkió hóna alá vágta a vadonatúj ábécés-könyvet, és útnak indult az iskolába. Útközben ábrándozni kezdett. „Ma megtanulok olvasni az iskolában. Holnap megtanulok írni, holnapután számolni. Amilyen elmés vagyok, egykettőre sok pénzt fogok keresni; mindjárt az első keresetemből gyönyörű posztózekét csináltatok a papámnak. Dehogyan posztót! Aranyból, ezüstből lesz, gyémántgombokkal. Ennyit igazán megérdemel tőlem; ingre vetkezett a rút hidegben, csak hogy nekem könyvet vehessen.

Így tűnődött, de egyszerre mit hallott? Síp-szót, dobszót, dudaszót. Megállt, fülelni kezdett. „Miféle zenebona lehet ez? Kár, hogy iskolába kell mennem, különben...”

Csak állt ott habozva. Mitévő legyen: az iskolába menjen-e, vagy amoda, a dudaszóhoz? „Ma inkább dudát hallgatok, iskolába majd holnap megyek – döntötte el.”

Futásnak eredt. Csakhamar a térre ért. Közepén bódé, tarkára festve. Abba tolongott befele a rengeteg nép.

– Miféle bódé ez? – kérdezte Pinokkió egy falubeli fiútól.

– Olvasd el a plakátot, abból megtudod – felelte a fiú.

– Elolvasnám, ha tudnám.

– Szép kis tinó vagy, mondhatom! Hát akkor elolvasom neked én: Nagy Bábszínház.

– Mennyi a bemenet?

– Négy krajcár.

– Eladom neked négy krajcárért a kabátomat.

– Sokra megyek egy papírkabáttal! Ha megázom benne, le se kaparom többet a hátamról.

– Akarod inkább a cipőmet?

– Hogy begyűjtsak vele?

– Hát a sapkámért mit adnál?

– Egy kenyérbél sapka! Még lerágnák a fejemről az egerek!

Pinokkió topogott, feszengett, aztán kibökte:

– Az ábécés-könyvemért adnál négy krajcárt?

– Gyerek gyerektől nem vásárol – mondta a fiú, és hátat fordított.

De volt ott a közelükben egy ószeres, az nyomban jelentkezett.

– Négy krajcárért megveszem! – kiáltotta.

Máris számolta a pénzt, máris vitte a könyvet. Szegény Dzsepettő közben ingujjban didergett, csak azért, hogy ábécés-könyve legyen a csemetéjének!

Farsang van! Álarcot fel, carissimi amici, és vegyüljünk el a velencei karnevál forgatagában. Hiszen épp e világhírű utcai-vízi dínomdánom miatt érkeztünk februárban

OLASZ-ORSZÁGBA.

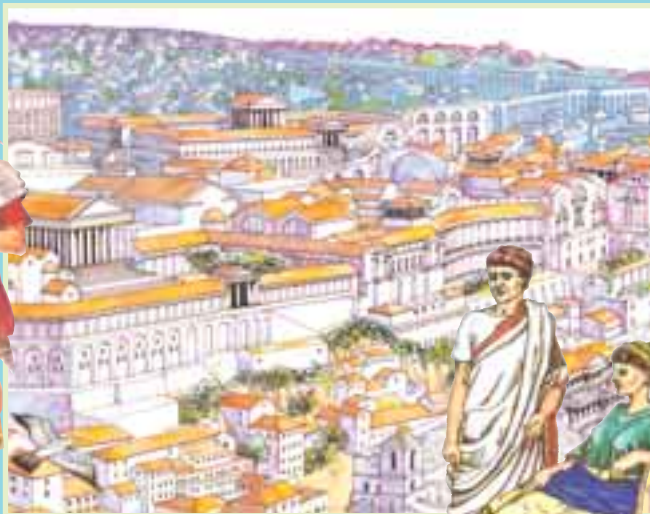
Milyen más itt a tél, a nyár, a táj, az emberek, mint északon! A csizma alakú félszigetet a Földközi-tenger és a mediterrán napfény simogatja, s ez az *O, sole mio* nemcsak barnábbra árnyalja az olaszok bőrért, haját, szemét, mint az északi népeket, hanem felpeszdi véruket, megnyitja szívüket. Az olaszoknak ami szívükön, a szájukon. Dallamos nyelvükön gyönyörűen énekelnek (Hallottátok Pavarottit?), sokat kiabálnak, szenvedélyesen szeretnek (ezért oly gazdag a művészetük), és kérlelhetetlenül gyűlölnék (ezért gyilkol annyit titkos szervezetük, a Maffia).

Ha a múltat firtatjuk, 3000 évet kell visszautaznunk. Ekkor vetették meg lábukat Itáliában az etruszkok. Elpusztult kultúrájukat csak mives bronzszobraik, ötvösmunkáik őrzik.

A magyarok régen taljánoknak is hívták az olaszokat. Honnan ered e név?

Kr.e. 753-ban alapították Rómát, amely a világhódító Római Birodalom szíve volt: – Minden út Rómába vezet – mondták az ókorban. Ezekből a kövezett utakból, hidakból, vízvezetékekből, arénákból, palotákból és szobrokból sok megmaradt Rómában és szerte a birodalomban. De maga a latin nép és nyelv ma már nem él. Helyét az olasz vette át.

Ti csak olvastok a tűzhányókról, az olasz gyerekek három működő vulkánt is megnézhetnek: az Etnát, a Vezúvot, a Strombolit. A Vezúv Kr. u. 79-ben láva- és hamuesővel pillanatok alatt betemette, s e kősrőben máig megőrizte az ókori Pompej gazdag kultúráját. Színes mozaik falak közt őrt álló katona, alvó fiú, szaladó kutya, a tűzhelyen rotyogó ebéd – mindez kővé válva őriz egy 1924 évvel ezelőtti tragikus pillanatot.

Marco Polo városa, Velence 118 pici szigetre épült. A házak facölöpökön állnak – amelyek sajnos évente több centimétert süllyednek, az utcákon tengervíz csobog – amely kikezdi a legkeményebb márványt is. De a februári karnevál idejére Velen-ce feledi gondjait. A gondolasok szerenádót énekelnek, a turisták a Szent Márk téren galambot etetnek, a dózse palotáját, a bazilikát, a 400 hidat csodálják.

A középkorban és a reneszánsz idején gazdag kereskedővárosok, városállamok virágoztak Itália földjén. Hajóik drágakővel, prémekkel, selyemmel, fűszerekkel megpakoltan tértek vissza Távol-Keletről.

Firenzét évszázadokon át a Medici család kormányozta. Pártolásukkal Firenzében született meg, s virágzott egész Olaszországban, majd Európában a reneszánsz művészet, a humanista gondolkodás.

Ilyen volt a firenzei aranyforint, amely a magyar forintnak is névadója.

A festői tájban művészetükről, épületeikről, egyetemükről híres városok egész sora hívogat: Milano, Torino, Padova, Génova, Bologna, Nápoly.

Miről híres Verona, Assisi, Carrara?

Mennyi torony, kupola! Az olaszok nemcsak imájukkal kopogtatnak az ég kapuján.

Tévedésből – világhírnév: a túl csúszós talajra épült pisai ferde torony mágnesként vonzza a turistákat, de hasznára vált Galileinek is, aki itt próbálta ki a gravitáció törvényét.

LÁSZLÓ NOÉMI LA COMMEDIA

Róma hét dombja, ahol együtt élt rabszolga, császár, tudós, gladiátor, ahonnan törvény hangja szól és harci zaj, és zsoltár zeng a szent bazilikából, Firenze dómja, Génova ezüstje, Velence fűszerrel rakott hajóhada, virágfüzerek és dalos csaták és becsvágyó Cesare Borgia és Raffaello földöntúli fénye angyali arcon és palástszegélyen és rakoncátlan Michelangelo Gyula pápa színe előtt kevélyen és alkonyatkor trillák, áriák, álommesék finoman szótt sorokban, nagy nyugalomban minden égbe száll, akár a füst, ha a gyertya kilobban.

Azt tudjátok, hogy Leonardo da Vinci festette a Mona Lizát, de azt talán nem, hogy zenész, író és tudós feltaláló is volt.

Ez itt Michelangelo Dávid-szobra, de ő festette a Sixtus-kápolna freskóit, s ő tervezte a világ legnagyobb katolikus templomának, a Szent Péter-bazilikának a kupoláját is.

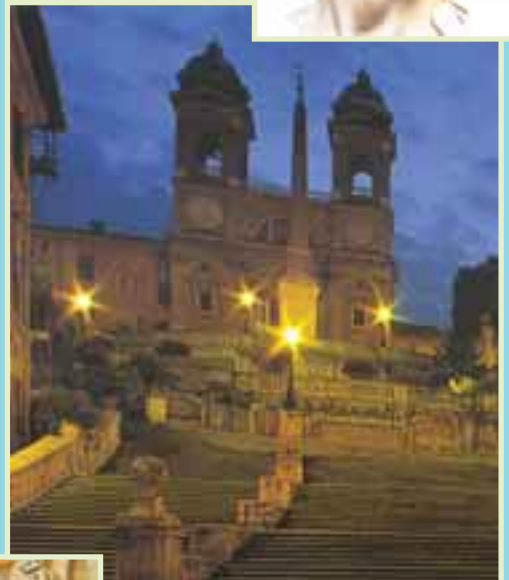
Hogy hívták Mátyás királyunk olasz feleségét?

A történelmi játékok harcosai, lovasai korhű jelmezben vítézkednek, s az egész város lelkesen ünnepli őket.

Az olaszok buzgó katolikusok. Innen fakad család- és gyermek-szeretetük. Nem is fenyegeti őket a népességcsökkenés! Nagy tisztelői a Szűzanyának, szobrait, képeit ajándékokkal halmozzák el. Csendes kolostorokban és nyüzsgő utcákon egyaránt találkozol szerzetesekkel, apácákkal.

Róma – az örök város évezredek kultúráját őrzi. A Colosseum az ókort, a sok-sok palota, templom, szökőkút a reneszánszt, a barokkot, a zajos-színes forgatag pedig a jelent hozza eléd.

Róma nemcsak a mai Olaszország, hanem minden római katolikus fővárosa. 44 hektárnyi területén van a világ legkisebb független országa, a Vatikán. A pápai állam mindössze néhány palota, kertek és templomok – mégis világhatalmat képvisel. II. János Pál a szeretet és béke üzenetével és golyóálló pápamobillal érkezik hívei közé a világ minden sarkába.

Az olaszoknak nemcsak a nyelvük muzsikál. Egész lényükből zene árad. A kottairást, a hangjegyek nevét Guido szerzetes dolgozta ki. Olasz sok zenei forma, műfaj neve: fúga, opera, duó, szóló, ária, piano, fortissimo... Olasz a legnagyobb hegedűkészítő-mester, Stradivari, a legvirtuózabb hegedűs, Paganini és a zeneszerzés óriásai: Corelli, Vivaldi, Monteverdi, Rossini, Verdi, Puccini.

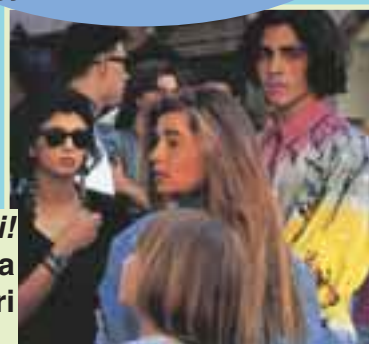
Mi a neve
Milano híres
operájának?

Mindebből kóstolót kínál nektek László Bakk Anikó néni február 8-án reggel 9 órakor a kolozsvári rádió gyermekműsorában.

Híresen finom boraiak mellé az olaszok spagettit, makarónit, lazagnát, pizzát esznek sok paradicsommal, olajbogyóval. Tedd félre a kést! A kígyózó spagettivel csak a villa és a kanál tud elbánni.

– Ciao, ragazzi!
Olaszokban is a fiataloké a nyári este és a korzó.

A Lancia, az Alfa Romeo, a Ferrari számunkra csak álom, de Fiátja sok erdélyi apukának van.

Keressétek a „lila” kérdéseket! A helyes válaszok beküldői meséskönyvet nyernek.

Túlárado életerejüket az olaszok a fociban is levezetik. Hányban voltak világbajnokok?

A középkori városok szűk utcáin motorral lehet a legvígabban cikázni.

Armani, Versace csak a leggazdagabbaknak tervez ruhát, de az olasz cipők elárasztják a világpiacot.

Az olasz Riviérán könnyen világhírességbe botolhatsz. Itt nyaralnak film-, és sportcsillagok, hercegisasszonyok, államfők.

GIANNI RODARI meséi

A HARANGOK HÁBORÚJA

Volt egyszer egy nagy-nagy, rettenetes háború, amelyben nagyon sok katona harcolt és halt meg. Bergengócia csapatai itt álltak, Burgungócia csapatai a másik oldalon. Éjjel-nappal szóltak az ágyúk, szálltak a lövedékek. De a háború csak nem akart véget érni. Bergengóciában már elfogyott a golyóbis, az ágyúk tövig koptak, és nem volt több bronz, hogy ágyút öntsenek.

A bergengóc hadak fővezére, Dirrdurbele Terringette vezérőaltábornok elrendelte, hogy az ország összes tornyából eresszék le a harangokat, olvassák össze, és öntsenek egy hatalmas, rettenetes ágyút, amelyik egyetlen lövéssel legyőzi az ellenséget.

Elkészült a hatalmas, rettenetes ágyú: 99 vonat vitte ki a

csatatérre, 999 daru emelte, 999.999 katona vonszolta. A vezérőaltábornok elégedetten dörzsölte a kezét:

– Ha az én ágyúm egyet lő, az ellenség egyenest a holdba repül!

A nagy pillanat elérkezett. Az ágyút, amelynél nagyobb még nem látott a világ, kilencvenkilenc tűzér irányította a burgungócokra. Az egész bergengóc sereg vattát tömött a fülébe, hogy a rettenetes robbanás be ne szakítsa a dobhártyájukat. Dirrdurbele Terringette vezérőaltábornok harásny hangon vezényelt:

– Tűz!!!

A fő-főtűzér megnyomott egy gombot, és abban a szempillantásban – harangzúgás töltötte be a csatatérre:

– Bim-bam! Bim-bam!

A bergengóc katonák kivették fülükből a vattát, mert azt hitték, rosszul hallanak.

Addigra már kilencvenkilenc felől hömpölygött a hatalmas visszhang. Mintha Ber-

SANDRE PENNA

A TENGER TISZTA KÉK

RÓNAY GYÖRGY fordítása

A tenger tiszta kék lenn.
A tenger csupa béke.
Felüvölt örömeiben
a szív. És béke. Béke.

gengócia összes harangja egyszerre szólalt volna meg.

Ekkor az ellenség felől is óriási harangzúgás hallatszott:

– Bim-bam!!! Bim-bam!!!

Mi történt?

Semmi több, mint hogy báró Bumbum Mordizomadta vicenagygenerálisnak, a burgungócok fővezérének ugyanaz az ötlete támadt, és Burgungócia összes harangját beolvasztatta, hogy egy nagy-nagy, irtózatossággal ágyút öntsének belőle, amilyen még nem volt a világon.

– Bim!!! Bam!!! – zúgott a bergengócok ágyúja.

– Bam!!! Bam!!! – dördült rá a burgungócoké.

Mindkét sereg katonái kiugráltak a sáncok mögül, egymás felé futottak, összeölelkeztek, és boldogan rikkantották:

– Szól a harang! Ünnepezzünk! Kitért a béke!

Dirrdurbele Terringette vezérőaltábornok és Bumbum Mordizomadta vicenagygenerális rettenetes mérgében autóba ugrott, és a legnagyobb sebességgel hajtott messze a csataterről. Már az utolsó csepp benzinjük is elfogyott, de a harangok szava még egyre a fülükben csengett.

TÓTFALUSI ISTVÁN
fordítása

A HALAK

– Vigyázz – mondja a nagy hal a kis hálnak –, az ott egy horog. Nehogy bekapd!

– Miért? – kérdezi a kis hal.

– Két okból. Az első, hogy ha bekapod, kihalásznak, behintenek liszttel, megsütnek tepsiben, s megesznek salátalevéllal.

– Jaj! Vagyis köszönöm szépen. Megmentetted az életemet. És mi a másik ok?

– A másik ok – mondja a nagy hal – az, hogy én akarlak megenni.

KICSI LESZEK

Szörnyű dolog így kicsivé válni, a család nevető pillantásai közepette. Nekik ez tréfa, olyasmi, amitől jókedvűek lesznek. Amikor az asztal már a fejemre nő, simogatóvá, gyengéddé, szeretetteljessé válnak. Az unokák szaladnak, hogy előkészítsék a macska kosarát: nyilvánvalóan arra készülnek, hogy ott rakjanak számomra fészket. Gyöngéden felemelnek a nyakamnál fogva, rátesznek az öreg, színehagyott párnára, meghívják a barátokat és rokonokat, hogy élvezzék a látványt: a nagypapa a cicakosárban van. És egyre kisebb leszek. Most már becsukhatnak egy fiókba. Néhány hónap leforgása alatt már nem vagyok apa, nagyapa, tiszteletben álló szakember, hanem aprócska tárgy, amit sétáltatni lehet az asztalon, amikor éppen nem kapcsolják

be a televíziót. Nagyítóüveget vesznek elő, hogy megtekintsék roppant kicsi körmeimet. Hamarosan egy gyufaskatulyában is elférek majd. Aztán valaki megtalálja az üres dobozt, és eldobja.

A LÁNC

A lánc szégyellte magát. „Tessék – gondolta –, mindenki kerül engem, és igazuk is van: az emberek szeretik a szabadságot, és gyűlölik a láncokat.”

Arra ment egy ember, megfogta a láncot, felmászott egy fára, egy erős ágra ráerősítette a lánc két végét, és hintát csinált belőle.

A lánc most arra szolgál, hogy annak az embernek a gyerekeit a magasba repítse, és nagyon-nagyon boldog.

KARSAI LUCIA fordításai

PAULUS UTSI

HÓ

BEDE ANNA fordításai

Felhőben lettél,
szél hoz le onnan,
fény jár nyomodban,
hó, fehér, szép hó.

Hozol hideget,
hozol örömet,
vígság jár veled,
hó, fehér, szép hó.

Apád vihar tán,
szétszór szelekkel,
Nap anyád vesz fel,
hó, fehér, szép hó.

SZABÓ ZELMIRA rajzai

KINCSET ÉRŐ, DRÁGA CICÁK

Olasz népmese;
VÉGH GYÖRGY fordítása

Élt valamikor régen Firenzében egy szegény kereskedő. Egyszer a kikötőben látja ám, hogy egy ember két pici cicát

be akar dobni a tengerbe. A kereskedő elővette a pénzeszacskóját. Egyetlen aranydukát volt benne.

– Többet nem tudok adni értük – mondotta –, de nagyon megsajnáltam a két szerencsétlen jószágot.

Fogta a cicákat, és felszállt egy vitorlásra, amely távoli vi-

dékre hajózott. Néhány nap múlva csodás szigethez értek. Hatalmas bambuszépítmény volt a király palotája. A király meghívta az idegeneket estebédre. Ezüsttálakon hordták be a sült fácánt, halat, banánt, kókuszdiót, narancsot. De amikor neki akartak látni, egerek százai futottak elő, és vágattak fel az asztalra.

– Bizony – sóhajtott a király –, hívatlan vendégeim is vannak. Fele királyságomat oda adnám annak, aki megszabadít ezektől az átkozott egerektől!

A kereskedő egyet térült, kettőt fordult, hozta a cicákat, s az egerek cincogva szaladtak, ahányan voltak, annyi felé! Attól kezdve mindenki nyugodtan ebédelt a király palotájában. A kereskedő hatalmas vagyonnal tért haza Firenzébe.

Volt egy fősvény barátja, aki úgy okoskodott, hogy ha

a kereskedő két macskáért ennyi kincset kapott, akkor ő a vagyonaért ezerszer annyit kap.

Megérkezett a szigetre, átnyújtotta a királynak a pénzeszacskókat. A király meghívta őt is egy pompás estebédre. Hatalmas szerecsen jelent meg egy vörös bársonypárnával, amin két kiscica szunyókált.

– A legdrágábbat adom neked a pénzedért cserébe – szólalt meg a király. – Mert az én birodalmamban ezek a cicák minden aranynál többet érnek!

A kereskedő barátja mit tehetett? Lógó orral, koldusszerűen vitorlázott haza a két kincset érő cicával Firenzébe.

AZ OROSLÁN ÉS A PÁSZTOR

PHAEDRUS meséjét
RÓNAY GYÖRGY fordította

Vadászni ment az oroszlán. Hatalmas tövisbe hágott. Megpróbálta kihúzni a fogával, de nem ment.

Nagy keservesen kisántikált az erdőből a rétre. Ott legeltette a pásztor a nyáját. Nagyon megijedt, de az oroszlán csak a lábát emelgette.

A pásztor csakhamar megtalálta a hatalmas tövist. Hozott egy fogót, kiszedte, majd kitisztogatta, és jóféle báránypátyával meg is kengette a sebet.

Nem sokkal később farkasok támadták meg a nyáját. Több mint a felét elpusztították.

A király, akié a nyáj volt, iszonyúan megharagudott. Elítélte a szegény pásztort: kötözzék össze, tegyék ki arra az útra, amelyiken az oroszlánok szoktak a folyóra járni.

A nép a sövények mögé bújva leste, mi lesz. Látják, hogy jön egy oroszlán, megpillantja az

úton heverő megkötözött embert, elbődül, és rohanni kezd a zsákmány felé. De ahelyett, hogy rávetné magát, megnyalja a kezét, elszaggatja köteleit, aztán körülnéz, megrázza a sörényét, és fenyegetve iszonyút bődül.

Fut a nép, s jelenti a dolgot a királynak. Jön a király, s a pásztor így szól hozzá:

– Az oroszlán jótettért jóval fizetett nekem. Te igazságtalan voltál, s egy szavamba kerülne, hogy rád ugorjon, és ízekre szagasson. De én megkegyelmezek neked. Jót teszek veled, hogy eztán te is jóval fizess másoknak.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

KOVÁCS ANDRÁS FERENC
PEPPINO PAVIANI

Olasz állatmese

Itáliában, túlhan Pávián,
Élt egy tudós galléros pávián.
Úgy hívták, hogy Peppino Paviani,
De nem volt benne semmi páviáni,
S tömött nyakán bár bolhás volt a gallér,
Kiválóbb lett, mint száz digó gavallér,
Mert tudta: mért likas a makaróni,
S hogy társaságban nyíltan vakarózni
Nem ildomos, ha viszket vádliján,
Kivált, ha bölcs, ha tisztelt pávián
S nagy színművész Peppino Paviani,
Akit Fellini, Scola s Taviani
Is sokra tart – de nagyozni minek?
Filmsztárja volt már Pasolininek,
Betéve tudja Dantét és Boccacciót,
S nem reccsennek rá többet:
„Hé, fogadj szót!”

Hozzá hasonló nincs is pávián
Itáliában, túlhan Pávián,
Mert ő művelt, cseppet se páviáni,
S esztéta is: Dottore Paviani!
Doktorrá tette Róma meg Bologna –
Hát nem lehet bolháinak bolondja,
Ki bölcselő, ki műértő, ki váltig
Hallgatja Monteverdit és Vivaldit!
Ki fölismeri Leonardót s Giottót,
S nem téveszt össze egy kagylós rizottót
Raffaellóval, mert ő Paviani
Professzor úr, nem holmi páviáni
Jelenség, sőt: Firenze meg Velence
Vendégtanára, nem veszett lelence!
S becsülték is, bármerre vitte lába –
Mért vágná vissza feszt Eritreába?
Bár szentigaz, hogy túlhan Pávián,
Itáliában nincs a fán lián,
S a talján nemzet sem túl páviáni!
Töprekedett Peppino Paviani
Finom szivarját szíva pont tüdőre,
S így szólt magához egy napon: „Te dőre!
Hát nem megmondá már Szent Fábían,
A pápa, hogy nem élhet pávián
Olaszhonban – bármily pallérozottan,
S tudósként sem bölccse gallérozottan!”

LEONARDO DA VINCI meséit

fordította TARBAY EDE

A KŐ ÉS A KOVAKŐ

Egy kő, midőn egy napon a kovakő rákoppintott,
felháborodásában nagy sértetten így szólt:

– Mi nem jut eszedbe! Úgy látszik, összetévesztetél valakivel. Nem is ismerlek. Hagyj békén, én sem bántottalak.

A kovakő végigmérte,
majd nevetve azt mondta:

– Ha egy kicsit is béketűrő lennél, láthatnád, milyen csodálatos dolgot művelek veled.

E szavak után a kő bölcs nyugalommal viselte már a fájdalmat, amit ütéseivel a kovakő okozott neki. Így született meg végül a csodás tűz, amely erejével oly sok mindenben hasznos nekünk.

A PAPÍR ÉS A TINTA

Egy papírlap, aki társaival az íróasztalon feküdt,
egy napon azt tapasztalta: teleírták mindenféle jellel.
Egy, a lehető legfeketébb tintába mártott toll betűkkel és írásjelekkel borította be.

– Ezt a megalázást igazán elhagyhattad volna – mondta haragosan a papír a tintának. – Bemockolsz és örökre elpusztítasz ezzel a pokoli feketeséggel.

– Nem úgy van az – felelte a tinta. – Én nem bemockoltalak, hanem jeleket írtam rád. Ettől te már nemcsak papírlap vagy, hanem üzenet is. Emberi gondolatot őrzöl, értékes írás lettél.

Nos, így esett, hogy Doktor Paviani
Rádöbbsent: sorsa mégis páviáni!...
És visszatért a furcsa, habri, kába
Majmok honába, forró Afrikába,
S ott Egyetemet alapított rögtön,
Hol fő tantárgy a majmolási ösztön –
S mert ösztöndíjat osztott, páviánit,
Tapsolták is Professzor Pavianit!
Nem élt azóta ily bölcs pávián
Itáliában, túlhan Pávián!

Itt születtem

A helytörténet, a néprajz komoly, felnőtt tudomány, de ti is belekóstolhatok. Gyűjtsétek össze, amit tudni érdemes szülőhelyetekről, és rajzokkal, fényképekkel együtt küldjétek el *Itt születtem* rovatunknak.

Siménfalva székelyföldi község. A Nagyküllőbe ömlő Fehér-Nyikó völgyében, Székelyudvarhelytől 24 kilométerre, a Hargita hegység nyugati részén terül el.

Településünk az 1332-37-es pápai tizedjegyzékben Szentsimon néven szerepel. Orbán Balázs A Székelyföld leírásában így ír: „A középkori települést Benkő Elek Semjén néven említi az 1566-ban János Zsigmond hadában részt vett tíz fő névsorában.”

Székely Mózes, aki rövid ideig Erdély fejedelme is volt, falunk szülötte. XVI. sz.-i kastélyáról jegyzék maradt fenn. Az unitárius templomnak 1586-ban tornyot építtetett, és harangot adományozott e körirattal: „Isten segedelméből 1585.”

Összegyűlt a falu fiatalja mulatságra. Egész éjjel táncoltak. Virradatra a muzsikás elfáradt, s azt mondta:

– Mënjetök haza, nagy égi meszelők, látszik, hogy otthon nincs marhátok.

Siménfalvát túlnyomó többségben székely magyarok lakták a múltban is, ma is. Földműveléssel, állattenyésztéssel foglalkoznak. Minden időben híres volt a szarvasmarha, különösen a bikaborjuk tenyésztése.

Ma is élő, régi húsvéti hagyományunk a hajnalozás. A nagyobb leányokhoz húsvét első napjának éjjelén zeneszóval vonulnak a legények. Köszöntőt mondanak, megtáncoltatják a ház nő személyeit, és muzsikaszóval vonulnak tovább. A fiatalok szüreti bált, a felnőttek műkedvelő csoportja farsang végén kosaras bált rendez, amelyen népszínműveket adnak elő. Szépek egyházi ünnepeink is.

Bárgáci Vári Domi bácsitól megkérdezték, lesz-e eső. Mire ő azt felelte:

- Nem!
- Délután nagy eső lett.
- No, Domi bácsi, lett eső!
- Nem eső volt, hanem felhőszakadás!

Falunkban tizenhárom tantermes iskola, kultúrotthon, üzletek, orvosi rendelő, cukrászda, vendéglő működik.

Az unitárius templom műemlék. A Borba-dombjának alsó teraszán áll. 1808-1811 között épült a régi templom helyére.

Két siménfalvi legény Szentmiklóstra járt vizitába. A szentmiklósi legények megdobálták őket. Azt mondja az egyik siménfalvi:

– Gyere, fussunk, s ha utolérnek, megverjük őket.

Az első iskola 1670-ből, Apafi Mihály fejedelem idejéből való. Iskolánkban I-VIII. osztályban magyar nyelven folyik az oktatás. Tíz tanterme, tornaterme, laboratóriuma, könyvtára, informatika terme, modern sportpályája van.

Iskolánk fennállásának 260. évfordulóján, 1993-ban vette fel Marosi Gergely nevét, aki Siménfalván született 1832-ben. Kolozsváron, majd külföldi egyetemeken tanult, a székelykeresztúri Unitárius Kollégium igazgatója, Kriza János gyűjtőtársa, néprajzkutató, pap, népnevelő volt. Elve, amit egész életében vallott: „Elvész a nép, mely tudomány nélkül való.”

Írták és rajzolták a siménfalvi I-IV. osztályosok Bálint Ilona, Jobb Ildikó, Boda Csilla, Kerestély Emese tanítónők segítségével.

Az 1910-es évek elején népis-
kolákban tanították a kosárfonást. Ma a falu egyharmadának fő foglalkozása ez a háziipar.

Az 1910-es évek elején népis-
kolákban tanították a kosárfonást. Ma a falu egyharmadának fő foglalkozása ez a háziipar.

A legöregebb kosárfonó, Ilonka Domokos bácsi így mesél: „Én ebbe születtem. Reggel felköttem, és abba jártam: a vesszőt mögáztattam, s mikor neköm odalött az idő, fogtam neki. A régiek négy-öt féle kosarat csináltak: gyümölcsöst, oválisat, kereket, fahordó kosarat.” Ma virágtartót, virágállványt, búrtort, játékokat is készítenek.

Iskolánkban gazdag kulturális tevékenység folyik. Emlékezünk az aradi 13 vértanúra, március 15-ére, megünnepeljük a Mikulást, a karácsonyt, anyák napját. Szüreti almabált, farsangi bált, januárban Marosi Gergely próza- és mesemondó versenyt tartunk.

Az idén 27. alkalommal rendezzük meg a

„Perefernum” honismereti vetélkedőt a község iskolái közt. A vetélkedő elindítója H. Szabó Gyula, a Kriterion könyvkiadó igazgatója, aki iskolánkban tanított. Amint a verseny neve is mutatja, a mindenkor VIII. osztályosokat „feltarisznyáljuk” tudnivalókkal, falunk történelmével, nevezetességeivel.

Könyvmoly

Farsang idején a könyvmolyok is jókedvűek, csupa vidám olvasnivalóval mulatnak. Az olasz csemegék közül Carlo Collodi Pinokkióját ajánlja nektek **Szász Emőke**, Nagyváradról, **Blénesi Attila**, Kállai Gyula Gyergyószentmiklósról.

Tóth Brigitta Nagyvárad

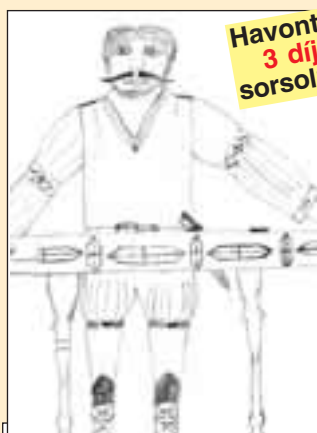

Ha az aradi **Irházi Boglárka** kedvenc könyvét, *Az igazságos Mátyást* elolvassátok, nemcsak jókat kacagtok, hanem igazszívűbb és bölcsebb molyok lesztek.

Jó olvasást kívánunk!

Kádár Norbert, Aranyosegerbegy

Havonta 3 díjat sorsolunk ki

Kovács Noémi, Csíkszereda

Ezúttal arra kérlek téged, kedves maszatoló barátom, hogy egy történelmi személyiséget rajzolj, fess le nekem, akiről olvastál, hallottál. Figyeld a ruhájára, környezetére, hogy felismerhető legyen. A példarajzokon Mátyás király illetve Dobó István látható.

Maszat Művész

Novemberben népszokást kértem tőletek. Sok szép rajz érkezett, amelyek közül a kökényesdi Mezei Szabina (1); a csatószegei harmadikosok – Szőke Róbert (2) és a szalárdi ötödikesek – Gergely Beáta (3) rajzait sorsoltam ki.

Nagy Róbert, Zsibó

1. Gyűjtsetek **balos** szó-összetételeket, szólásokat, közmondásokat.

2. O és ó betűkkel kerekítsd szavakká a mássalhangzókat, és írd mondatot velük. Több helyes megoldás is van!

K_R_M, K_R_S,
P_R, F_RR_K

3. Minden sorba ugyanazt a szót kell beírnotok. Melyiket?

Szólj, szám!

Havonta 3 díjat sorsolunk ki

			A	S	
			N	Y	I
			A	T	L A N
			A	C	S K A

Decemberi megfejtések: 1. Rájön a lényegre, helyesen, talá-lóan szól, cselekszik; Szeget kalapál. Szöget ütött a fejébe. Sá-ri kendőt szeg. A határt erdő szegi. Alszeg, Felszeg sok falu-ban, de Csipkeszeg és Forrószeg csak Széken van. Az udvar szegében fenyő őrködik. „Szöghaját megigazította.” (Arany) 2. pottyán, hallgatott, állandó, higgyétek, súllyal, hullámszó, guggol, érettségi, fellépett, alatt, parttalan, könnyeket; 3. A ra-konca a kocszi, a szán oldalait tartó, a rakományt támasztó rúd. A rakoncátlan szekeret nem lehetett rendesen megrakni, átvitt értelemben: a rakoncátlan gyermeket nem lehet megnevelni. Hajdan két bakának egy cipőn kellett osztoznia – becsülett. Innen jön az átvitt jelentés: jóban-rosszban osztozó barátok. S ha mégis összevesztek, kenyértörésre került a sor, azaz sza-kítottak. **Könyvjutalmat nyertek: Maxim Orsolya**, Nagy-enyed, **Magyarosi Júlia**, Udvarfalva; a **gyergyószentmiklósi Salamon Ernő Líceum III. A osztálya**. Gratulálunk!

BITAY ÉVA

FOGD A „SZÉP” KEZEDDEL

Régen az iskolában a balkezes gyermeket arra kényszerítették, hogy jobb kezével írjon, pedig az épp olyan gyötrelmes volt szegénykének, mint a jobbkezesnek a bal kéz használata.

Hogyan lett jobbkezes az ember? Az egyik feltevés szerint, amikor az emberek még nem atombombát dobáltak egymásra, hanem szemtől-szembe, becsületesen megvívta, a pajzsukkal legfontosabb szervüket, a test bal oldalán levő szívet védték, jobb kezükkel fegyverüket forgatták.

Ez a feltevés nem számol azzal, hogy **már az őseink is**

jobbkezesek voltak. Honnan tudjuk ezt? Onnan, hogy őseink „társbélrójének”, a barlangi medvének a koponyáján rendszerint bal felől ismerhetők fel a szekerce nyomai.

A jobb- vagy balkezesség öröklött tulajdonság. A jobbkezességet a bal agyfélteke, a balkezességet pedig a jobb agyfélteke határozza meg. Tehát az, hogy ki melyik kezét használja, beidegzés kérdése. Mivel a jobb agyféltekénk egyben a térbeli tájékozódást is irányítja,

Csontvári Kosztka Tivadar önarcképe

az olyan tevékenységekben, amelyekben a térbeli tájékozódás fontos – például a vívásban, labdajátékokban, a képzőművészetben –, a balkezesség egyenesen előnyt jelent. A labdarúgásban a bal láb éppolyan előnyt jelent, mint vívásban a bal kéz.

Balkezes híresség a mi Petőfi Sándorunk, a világhódító Nagy Sándor, Julius Caesar, a bibliai Dávid. Leonardo da Vinci bal

kézével festette remekműveit és tükrözéssel írta naplóját. Balog volt Chaplin, a világhírű komikus, az USA elnökei közül

Truman, Ford, Reagan, Clinton, a teniszcillagok közül Mc Enroe, Connors, Navratilova és Szeles Mónika.

Bal lábbal kelt fel, kétbalkezes, balul ütött ki, baljós jelek, balsors, balítélet... Miért jelent a bal fél rosszat, „balszerencsét”? Valószínűleg azért, mert az emberek többségénél a bal kéz és a bal láb ügyetlenebb.

KISKÓPÉ

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki!

Melyik nagy költőnk legismertebb versében szerepel a balsors?

Decemberi megfejtés: A Magas Tátrában található Gerlahfalvi csúcs 2655 m, a Fogarasi-havasok Moldoveanul csúcsa 2544 méter magas. **Nyertesek:** Tókos Bence, Székelyudvarhely; Zolcsák Tamás, Szatmárnémeti; Barta Hajnalka, Temesvár.

Puskás Ferenc, az aranycsapat gólkirálya

Forma 1-es verseny?
Íme néhány gyorsasági rekord az állatvilágban:

○ Szitakötő
50 km/óra

Fogoly
70 km/óra
Fecske
145 km/óra

○ Sólyom 200 km/óra

Villásfarkú fecske 350 km/óra

Cápa
50 km/óra

Bálna
50 km/óra

Kardhal
90 km/óra

Vitorlás hal
109 km/óra

LEVEGŐBEN,

VÍZBEN

SZÁRAZFÖLDÖN

Nyúl
72 km/óra
Strucc 80 km/óra

Gazella 96 km/óra

Gepárd 114 km/óra

TALÁLD KI!

– Pistike, ezen a héten már ötödször késel el az iskolából. Mit jelentsen ez?

– Szerintem azt, tanító néni kérem, hogy ma péntek van...

– Marci, mit látsz a fejed fölött, amikor szép idő van?

– Kék eget, napot.

– És amikor rossz idő van?

– Esernyőt.

– Feri, tegnap a tanítás ideje alatt a parkban láttalak, egy fa mögött. Magyarázatot kérek!

– Hát, tanár úr, kérem, túl vékony volt a fa...

– Az én szomszédom egyáltalán nem jó háziasszony – pletykál Kati néni.

– Miből gondolja?

– Bármikor megyek valamit kölcsönkérni, azt mondja, hogy nincs.

– Sárika, hogyan osztanál el 15 almát 7 gyerek között?

– Lekvárt főznék belőle!

A csiga mászni kezd a cseresznye törzsén.

– Hova mászol – kérdik tőle a madarak –, hiszen még nincs cseresznye!

– Most nincs, de mire felérek, éppen megérik!

– Mi az: feldobják, de sohasem esik le?

– A tetőfedő reggelije.

– Hogy hívják a lábatlan kutyát?

– Mindegy. Úgysem jön oda.

① **Rend Melitta, Margitta:** a kezdőbetűkből egy uralkodó nevét rakhatod ki.

② **Tökbandi Andrea, Kovászna:** egy meseszereplő.

1. Nem erre 2. Nulla 3. Benedek ..., író 4. Zokogó 5. Strázsák 6. Becézett Katalin 7. Fűzet 8. Ravasz állat 9. Sánc 10. Háziszármányas 11. New ..., amerikai város

③ **Szabó-Sebők Élőd, Kovászna:** februári mulatság.

1. Farkascapat 2. Ékszer készül belőle 3. Nem jó 4. Nem kövér 5. English – magyarul 6. Fekete bőrű ember 7. Vékony ág

1				
2				
3				
4				NY
5				
6				
7				

1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			

④ **György Zsuzsa, Csíkverebes:** padtársam neve. Minden szóból a megfelelő számú betűt olvasd.

⑤ **Csatári Dóra, Kolozsvár:** olvasd sorba a kezdőbetűket – ezt szeretem legjobban az iskolában.

⑥ **Németh Noémi, Kovászna:** kedvenc ünnepségem.

1. Zárát nyitunk vele 2. Ház „szeme” 3. Ravasz állat 4. Biztat 5. Tavasz gyümölcs 6. Öltögető 7. Alvás közben látjuk 8. Patás háziállatok

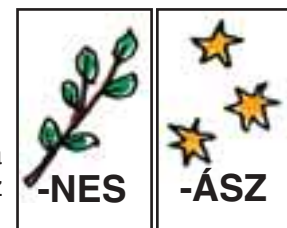
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				

⑦ **Tuzson Róbert, Bereck:** kutyám neve.

1. Erdőben terem 2. Szaglószerved 3. Télen alszik, a bundája barna 4. Cirkuszi nevetető 5. Kisgyerekek „munkahelye” 6. Tyúkfióka

1				
2				
3				
4				
5				
6				

⑧ **Hatházi Noémi, Méra:** egy lánynév és egy foglalkozás.

1	L	Törzs, nemzet-ség (KLÁN)	Lendül	N	Verne Gyula kapitánya Zorro jele	3	G	Meg-szégyenít	
Protestáns gyülekezet (EKLÉZSIA)									Ízesít
Nehéz fém					Francia író (ZOLA)				
NÁDOR					Helyezni				
Jelen volt az ese-ménynél						Orosz uralkodó			
						Dán Eta névjegye			
T				Állami ille-téket fizető					
				Buszon a je-gyedtet kéri					
Erő közepe!		... egy pofont						Méter	
		Dalos						Sugár	
D!			Lyukas len!			Drágulni kezd!			
2			Ledob			Vers-mondás			
M								Es!	
								Vízparti növény	
DELE					Legvégül hoz!		Téli sport		
A ragadozó madár					Y		Keresztül		
							Haver-közép!		
Vásárló					Fém				Rossz bor
Kiserdő része!					Sav-maradék!			Liter	
					12 hónapi			Izévég!	
En!		Tonna		Kést fenő					
		Lekvár		Kötőszó					
Római 101			Ádám párja				Vérszállító szervünk		
			Egye!				Személyes névmás		
Fűszer								Kérdő-szócska	

REJTVÉNY-PÁLYÁZAT

Egy olasz festő arcképét láthatod itt. Neve a skandi egyik megfejtése. A másik két megjelölt sorban e festő leghíresebb művének két címét rejtettük el.

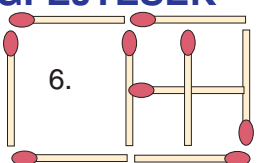
Március 15-éig várom egyéni vagy csoportos megfejtéseiteket levelben vagy level-ezőlapon.

a Rejtvénykirály

NYERTESK

JANUÁRI MEGFEJTÉSEK

1. Szánkó 2. Szilveszter 3. Tinta 4. Öreg-rege-egér-Gerő 5. Január 7. Boldog új évet!

A DECEMBERI REJTVÉNY-PÁLYÁZAT megfejtése: *Bethlehem*. Könyvjutalmat nyertek: Gyepesi Tünde, Sepsiszentgyörgy; Miklós Ágnes, Kézdivásárhely; Benkő Norbert, Szováta; Tóth Evelyn, Majláthfalva; Mezei Balázs, Szatmárnémeti. Gratulálunk!

LEVELEZŐ

Ki van az álarc mögött? Találgatjuk a karneválon. Ki küldte a levelet? Forgatjuk a borítékokat. Leghűségesebb levelezőinket már az írásukról megismerjük, s miközben őket dicsérjük, mindenkit arra biztatunk, írjon, rajzoljon nekünk.

Akik már megtették: a szatmárhegyi V. B; a mezőpetri IV. B; a szilágybagosi III. B; az árpádi II. B; a szilágyásamsoni III.; a zetelaki II.; a szabadkai II/3, a székelyszenterzsébeti I és III. osztály; a szatmárnémeti 10-es Iskola III. B; a szászrégeni 2-es Iskola II.; a marosvásárhelyi Unirea Líceum III. B, a 2-es Iskola IV. C; a Művészeti Líceum III. B; a kolozsvári 1-es Iskola III, a C. Brâncuși Iskola III. C, a Zeneiskola IV. B; gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola II. B; a székelyudvarhelyi Palló Imre Művészeti Iskola II. A; a nagyvárad Dacia Iskola III. B osztálya.

Takács Bernadett, Benke Tímea, Raț Ildikó, Maros-szentgyörgy; Szabó Gabriella, Torda; Antal Beáta, Körös-

fő; Szőlősi Melánia, Benedek Zoltán, Mike László, Csóka Gréta Heléna, Mikola Gréta Márta, Zilah; Balog Alfonsz-Vencel, Szentlélek; Boros Tünde, Lázári; Szikszai Sára, Szentkeresztbánya; Forgács Diána, Dobra; Kleska Zita, Deák Brigitta, Balog Hanna Ildikó, Nagy Írisz, Nagyvárad; Ungureanu Arnold, Szász Andrea, Bokor Andrea, Marosvásárhely; Baróti Arnold, Tekse Krisztina, Berszán-Árus Bence, Gyergyószentmiklós; Gidró Mónika, Csíkkarcfalva; André Emőke, Csíkszereda; Borsos Emőke, Gyergyócsomafalva; Pál Dorottya, Marosfalu; Mezei Szabina, Kökényesd; Pelle Nóra, Arad; László Gábor, Vargyas; Ravasz Róbert, Csíkszentkirály; Budai Attila, Magyarbikal; Bokor Izabella, Deé Edina, Székelykeresztúr; Bunău Irén,

Vágjátok ki, és ragasszátok nevetek mellé a gyűjtőlapra.

Farkas Krisztina,
Kolozsvár

dek; **Lázár Judit**, Brassó; **Boldizsár Szilárd és Beáta**, Székelyudvarhely.

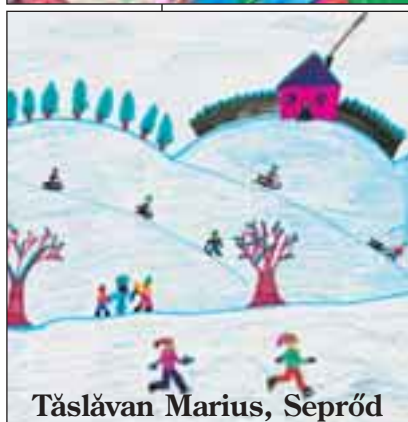

Szalonta; **Varró Judit**, Hadrév; **Bedő Edina**, Gelence; **Bálint Szilárd**, Bánffy-hunyad; **Pánczél Katalin**, Mezősámsond; **Ianoș Adorján és Abigél, Bartha Orsolya, Bodonyi Andrea**, Szatmárnémeti; **Szedlacsek Róbert, Moha Adina**; Élesd; **Makkai Tünde**, Szalárd; **Dienes Zsolt**, Bors; **Soós Tamás**, Szamosújvár; **Berecki Tímea**, Nyárádszentbenedek; **Lázár Judit**, Brassó; **Boldizsár Szilárd és Beáta**, Székelyudvarhely.

Tökés Kinga, Német Huba, Barta Tímea, Marosvásárhely; **Bartha Tünde**, Arad; **Menyhárt Henrietta, Nagy Norbert**, Vajdaszentivány; **Futó Emőke**, Zilah; **Magyar Vilmos, Árus Tünde, Portik Emese**, Gyergyószentmiklós; **Albert Emő és Mónika**, Csíkszentdomokos; **Madarász Gréta Izabella**, Gyergyócsomafalva; **Kis Juhász Tímea**, Szilágy-sámson; **Bándy Mária**, Sarmaság; **Simon-Rácz Katalin**, Marosfalu; **Püsök Nóra**, Kápolnásfalu; **Szécsi Csilla, Keresztesi Judit**, Érmihályfalva; **Kovács Kinga Tünde**, Nagyenyed; **Beke Botond**, Székelyudvarhely; **Gandek Tímea, Rend Melitta**, Margitta; **Rácz Orsolya, Mezei Renáta**, Nagybánya; **Kovács Anita-Mónika**, Monó; **Derecskei Anita**, Misztótfalu; **Pap Viola**, Vál; **Jordache Bernadett, Barabás Júlia**, Vargyas; **Szép-Nagy Andrea-Ildikó**, Nagysármás; **Demes Szidónia**, Csíkmindszent; **Ferencz László**, Kovászna; **Bakcsy Kata**, Csíkszereda; **Nagy Abigél Ágnes**, Szilágybagos.

Opra Orsolya,
Csíkszentdomokos

Táslávan Marius, Seprőd

A novemberi Napsugárban feltett „skandináv” kérdésekre ezeket a válaszokat vártuk: A rút kiskacsa, A kis gyufaáruslány, A rendíthetetlen ólomkatona kitartó, állhatatos, hűséges, vasakarátú, elszánt, céltudatos. Ajándékkönyvet nyertek: Bartalus Izabella, Balavásár; Patka Zsuzsa, Borszék; Brînda Mădălina, Zerénd; Gazsi Evelyn, Magyarlapád; a székelyszenterzsébeti III. osztály.

Ez a kislány várja a farsangot,
Mert megunta a magányosságot,
Kikönyököl kapu félfájára,
Onnan kacsint szókére-barnára.

De megbántam, hogy megházasodtam,
A fejemre nyűgöt akasztottam.
Jobb lett volna még legény maradni,
Még a télen fonósházba járni.

Beküldte Derecskei István, Vámfalu

Fülöp Adetta,
Nyárádremete

Álmomban az éjszaka
Kis hableány voltam,
Tengereken úszkáltam,
Daloltam, táncoltam.
Farsangkor az iskolában
Álmom megvalósítottam,
Hableánynak beöltözve
Szép csinosan felvonultam.
Mint egy igazi sellő,
Szépen énekeltem,
S a karneválon
Harmadik díjat nyertem.

Kőrösi Tünde, Szalárd

Hópehely száll fenn az égen,
Hóvirág a kertecskémben.
De tél még a február,
Gyenge még
A napsugár.

A tavasz lassan közeleg,
Álmából a medve ébredsz.
Az udvaron körbejár
A Napsi-Napsi
Napsugár.

Miholcea Kinga, Brassó

Havas a cserép,
Jeges a szél,
Havas már minden,
Hófehér.

Kis Imelda,
Alsóbölkény

György Emőke,
Homoródszentmárton

Moldvai Csilla, Aranyosgýeres

Folyik a nagy dínom-dánom,
Mulass te is velünk bátran.
Fánkot eszünk és nevetünk,
Farsangozzunk, gyere velünk!

Páka Hunor,
Gyergyószentmiklós

Petrás Laura, Szatmárnémeti

Télen a hóember dagad,
És nem jár máson az agyad,
Csak hogy fusson a kis szánkó,
Szánkózni nagyon jó.

Újfalusi Zsuzsa, Szászrégen

Boda Levente, Siménfalva

Leereszkedett a dér,
Eljött már a hideg tél.
Fáznak a kismadarak,
Nem kapnak hernyót, bogarat.
De ez nem tart, míg a világ,
Kinyílik újra a virág.
Majd, ha eljön március
Nem lesz a madárvilág bús.
Életkeltő napsugártól
Felvidul majd minden,
S énekelni kezd a madár
A kizöldült réten.

Ferenczi Sándor, Brassó

Címlap:

Kószabóssa
Olaszországban

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 0264/141323. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Honlap: <http://www.dntcj.ro/NGOs/napsugar>; A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR — EDITURA SRL. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751 Ára 12000 lej

ITT A FARSANG

A velencei álarcokra ragassz tekergőző fonalat, erre egy réteg selyempapírt, s ezt fessd ki.

Bevágott, összetűzött karton, sodort-pödört, rojtozott papír, festék és fiús fantázia kellett ezekhez az álarcokhoz.

Az anyagot férceld egy pulcsira, s rátétekkel varázsold katicabogárrá, madárrá.

Vízfestékkel színezheted az előzőleg ráragasztott gríz-mintákat.

A MAGYAR KÖNYVKLUB *JÁTÉKA PAPIRRAL* és a CICERÓ KIADÓ *SZÁZ ÖTLET, SZÁZ JÁTÉK* című könyvéből